

Ήταν Σάββατο απόγευμα οι δυο φίλοι ήταν στην πλατεία συζητούσαν για το που θα περάσουν το καλοκαίρι τους. η Έλλη θα πήγαινε στη Πάρο και Άλεξ στο χωριό του στην Πάτρα να επισκεφτεί την γιαγιά του που ήταν άρρωστη. Είχαν στεναχωρηθεί πολύ που δεν θα μπορούσαν να περάσουν το φετινό καλοκαίρι μαζί και μάλιστα αναρωτιούνταν πως και οι μητέρες τους δεν είχαν κανονίσει να περάσουν το καλοκαίρι μαζί όπως και κάθε χρόνο.

Όταν τελείωσαν τη συζήτηση τους η ώρα είχε περάσει και έξω είχε σκοτεινιάσει. Τα παιδιά αποφάσισαν να πάνε στασπίτια τους, έτσι και αλλιώς θα βρισκόντουσαν το επόμενο πρωί έξω από το σπίτι της Έλλης και θα πήγαιναν με τα ποδήλατα τους στην κοντινότερη παραλία. Συνήθως ήταν μόνοι τους κανείς δεν πήγαινε σε εκείνη την παραλία και οι δύο φίλοι την είχαν ονομάσει βότσαλο, ήταν η ιδιωτική τους παραλία. Μετά από το γρήγορο τους μπάνιο θα πήγαιναν για φαγητό στο σπίτι του Άλεξ, η μαμά του τους είχε ετοιμάσει κοτόπουλο με ρύζι. Την επόμενη μέρα όλα πήγαν έτσι όπως τα είχαν κανονίσει. Την Δευτέρα έτσι όπως ετοιμάζαν για βαλίτσες τους στο σπίτι του Άλεξ, ξαφνικά χτύπησε η πόρτα και μπήκε η μαμά του Άλεξ μέσα στο δωμάτιο η οποία τους ανακοίνωσε τα χαρμόσινα νέα. Δηλαδή ότι η μητέρα της Έλλης διαγνώστηκε με μια σοβαρή αρρώστια και ότι αυτή τη στιγμή μεταφέρεται στο κοντινότερο νοσοκομείο της πόλης. Μόλις το άκουσε αυτό η Έλλη άρχισε να κλαίει ασταμάτητα, ο Άλεξ την πήρε μια μεγάλη αγκαλιά και της έδωσε ένα φιλή στο μέτωπο. Ακόμη της είπε πως θα είναι δίπλα της και θα την στηρίξει σε ότι και αν γίνει. Η Έλλη πήρε κατευθείαν τηλέφωνο τον πατέρα της για να μάθει σε τι κατάσταση βρίσκεται η μητέρα της. Ο πατέρας δεν της το σήκωσε και έτσι την έκανε να ανησυχήσει περισσότερο. Ο Άλεξ την καθυσάχασε λέγοντας της ότι ο πατέρας της μάλλον θα μιλούσε με τους γιατρούς κανονίζοντας την καλύτερη επέμβαση για την μητέρα της.

Ο καιρός πέρασε και η κατάσταση της μητέρας της Έλλης επιδεινώθηκε, η Έλλη περνούσε πολύ δύσκολα διότι ήξερε ότι η μητέρα της δεν θα τα κατάφερνε επειδή είχε διαγνωστεί με καρκίνο του πνεύμονα. Η μητέρα της μετά απο δύο μήνες δυσκολίας έχασε την ζωή της. Η Έλλη πίστευε ότι δεν θα μπορούσε να ξανά σταθεί στα πόδια της αλλά ο Άλεξ της στάθηκε σαν αδελφός της και έκανε την Έλλη να συνειδητοποιήσει ότι όλες οι δυσκολίες ξεπερνιούνται με την στήριξη ενός φίλου.

Οι δύο φίλοι διότι περνούσαν όλη την μέρα τους μαζί, αποφάσισαν η Έλλη να μετακομίσει στο σπίτι του Άλεξ. Συχνά περνούσαν τις ώρες τους στα ηλεκτρονικά παιχνίδια ενός διαδραστικού πάρκου και πιο συγκεκριμένα σε ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι που λεγόταν «Dancewithme».